

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 109/25

Luxemburg, 4 september 2025

Arrest van het Hof in zaak C-305/22 | C.J. (Tenuitvoerlegging van een vonnis naar aanleiding van een EAB)

Een rechterlijke autoriteit kan de uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel niet weigeren om zelf uitvoering te geven aan de straf zonder de toestemming van de lidstaat die dat bevel heeft uitgevaardigd

Zonder die toestemming kan de uitvaardigende staat het Europees aanhoudingsbevel handhaven en de straf zelf uitvoeren op zijn grondgebied

Het Europees aanhoudingsbevel is een vereenvoudigde gerechtelijke procedure waarin het Unierecht¹ voorziet en die het mogelijk maakt dat een persoon wordt aangehouden in de lidstaat waar hij zich bevindt en wordt overgeleverd aan de lidstaat die het bevel heeft uitgevaardigd, zodat hij kan worden vervolgd of de hem opgelegde straf kan ondergaan. Op dat gebied vormen de beginselen van wederzijds vertrouwen en wederzijdse erkenning de basis voor justitiële samenwerking in strafzaken en vormen zij een belangrijke regel: de lidstaten zijn verplicht om elk Europees aanhoudingsbevel uit te voeren. Niet-uitvoering van het bevel is dus slechts in uitzonderlijke gevallen toegestaan. In dit arrest legt het Hof van Justitie uit waarom de niet-uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op de uitvoering van de straf in de staat waar de betrokken persoon verblijft, alleen is toegestaan indien de uitvoerende rechterlijke autoriteit de voorwaarden en de procedure in acht neemt die in een andere Unieregeling zijn vastgelegd voor de erkenning van de strafrechtelijke veroordeling en de overname van de uitvoering van die straf.

In 2017 is een Roemeense staatsburger door het hof van beroep in Boekarest veroordeeld tot een gevangenisstraf, die onherroepelijk is geworden op 10 november 2020. Op 25 november 2020 heeft deze rechter een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd tegen die persoon met het oog op de uitvoering van die straf. Op 29 december 2020 is hij aangehouden in Italië. De Italiaanse rechterlijke autoriteiten weigeren echter om hem aan de Roemeense autoriteiten over te leveren. In plaats daarvan besluiten zij om de strafrechtelijke veroordeling van het hof van beroep in Boekarest te erkennen en de straf in Italië uit te voeren. Zij zijn namelijk van mening dat dit de kansen op reclassering van de betrokkene, die legaal en daadwerkelijk in Italië verblijft, zal verhogen. Bovendien zijn de reeds in Italië ondergane perioden van hechtenis door de Italiaanse rechterlijke autoriteiten afgetrokken van de oorspronkelijke duur van de straf en hebben zij de betrokkene huisarrest opgelegd, met gelijktijdige opschorting. De Roemeense rechterlijke autoriteiten verzetten zich echter zowel tegen de erkenning van die veroordeling als tegen de uitvoering ervan in Italië. Zij stellen dat het tegen de Roemeense staatsburger uitgevaardigde Europees aanhoudingsbevel nog steeds van kracht is. Bijgevolg moet de betrokkene volgens hen worden overgeleverd en moet zijn straf niet in Italië, maar in Roemenië worden uitgevoerd.

Het hof van beroep in Boekarest, waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, besluit om aan het Hof van Justitie in het bijzonder de vraag voor te leggen of de weigering om een persoon over te leveren tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de uitvoering van een vrijheidsstraf, veronderstelt dat de uitvaardigende staat toestemming heeft verleend voor de uitvoering van de straf in een andere lidstaat. Voorts

vraagt die rechter zich af of de uitvaardigende staat, wanneer zij geen toestemming heeft verleend voor die overname overeenkomstig de specifieke Unierechtelijke regels ter zake², het recht behoudt om de straf uit te voeren en dus het Europees aanhoudingsbevel te handhaven.

In zijn arrest herinnert het Hof er om te beginnen aan dat het Europees aanhoudingsbevel op het beginsel van wederzijds vertrouwen berust, en dat de weigering om uitvoering te geven aan dat bevel een uitzondering is, die per definitie strikt moet worden uitgelegd.

Daarom moeten de rechterlijke instanties van de lidstaat die weigert het Europees aanhoudingsbevel uit te voeren zodat hij de in de uitvaardigende lidstaat opgelegde straf op zijn eigen grondgebied kan laten ondergaan, daar eerst de toestemming voor krijgen van de instanties van die uitvaardigende lidstaat. Die toestemming houdt in dat de in de uitvaardigende lidstaat uitgesproken strafrechtelijke veroordeling, samen met een certificaat, wordt toegezonden aan de uitvoerende lidstaat. Zonder die toestemming zijn de voorwaarden voor de overname van de tenuitvoerlegging niet vervuld, en moet de betrokkene worden overgeleverd. Het door de Italiaanse autoriteiten aangevoerde doel om de kansen op reclassering te verhogen, is namelijk niet absoluut en moet worden verzoend met het algemene beginsel dat lidstaten elk Europees aanhoudingsbevel uitvoeren.

Gelet op de verschillende functies van een straf in de samenleving, kunnen de instanties van de lidstaat waar een persoon tot een vrijheidsstraf is veroordeeld, zich terecht beroepen op hun eigen strafrechtelijk beleid om te rechtvaardigen dat de opgelegde straf op zijn grondgebied wordt uitgevoerd, en bijgevolg de toezending van de strafrechtelijke veroordeling en het certificaat met het oog op de uitvoering van die veroordeling in een andere lidstaat weigeren. In elk geval blijft het Europees aanhoudingsbevel van kracht en behoudt de uitvaardigende staat het recht om de opgelegde straf op zijn eigen grondgebied uit te voeren indien de weigering om uitvoering te geven aan een Europees aanhoudingsbevel in strijd is met de essentiële voorwaarden en de procedure die in het Unierecht zijn vastgesteld.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting van het arrest](#) zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Volg ons!

¹ [Kaderbesluit 2002/584/JBZ](#) van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten - Verklaringen van sommige lidstaten bij de aanneming van het kaderbesluit.

² [Kaderbesluit 2008/909/JBZ](#) van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie.